

angaaende Forslag til Lov om Anlæg af Fiskerihavne paa Jyllands Vestkyst. Dette kan kun ske med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse herimod eller imod, at Valg af et nyt Medlem til det nævnte Udvalg foregaar i indeværende Møde, betragter jeg Samtykket dertil som givet. (Ophold). Samtykket er givet.

Til at indtræde i det nævnte Udvalg i Stedet for Sandbæk valgtes: *Ovesen*.

Formanden: Næste Møde holdes i Morgen, Tirsdag den 6. Februar, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Tredie Behandling af*

Forslag til Lov om Bygningsfredning.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om en overordentlig Indkomstskat til Staten.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om en midlertidig Forhøjelse af Ejendomsskylden til Staten.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁵.

77de Møde.

Tirsdag den 6. Februar Kl. 1.

Formanden: Finansudvalget har afgivet Betænkning over Forslag til Lov om Udstedelse af rentebærende Statsbeviser. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Bygningsfredning.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2182).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Ordføreren:*

Til § 1.

Sidste Punktum affattes saaledes:

„Paa Fortegnelsen, der revideres hvert 5te Aar, maa til enhver Tid kun optages Bygninger eller Bygningsdele, som har kunstnerisk eller historisk Værdi og tillige som Regel er over 100 Aar gamle.“

Ændringsforslaget, den Paragraf, hvortil det var stillet, samt Lovforslaget som Helhed sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Moltesen): Det stillede Ændringsforslag er kun af rent sproglig Art, og jeg skal ikke dvæle ved det.

Inden dette Lovforslag gaar bort fra dette Ting, vil jeg gøre opmærksom paa, at det har vakt megen Interesse i Udlandet. Den norske Stiftamtmand Hroar Olsen skriver i det norske Blad „Aftenposten“ en Artikel om det i Anledning af Gaarden Østraats Brand, hvor han skriver, at hvis Norge havde haft en Lov som den, der nu forhaabentlig bliver Lov i Danmark, vilde denne Bygning være blevet reddet, og han raader sit Folk til at vedtage en lignende Lov. Paa samme Maade er det behandlet i en stor Afhandling af den tyske Historiker og Arkæolog Richardt Haupt, der er Direktør for Mindesmærkenes Bevaring i Hertugdømmerne. Han mener, at det er Krigen, der har modnet det danske Folk, saa det har faaet Forstaaelse af den store Værdi, de gamle kunstneriske og historiske Mindesmærker har for Nationens Fremtid, og han mener, at man i dette Lovforslag har fundet en næsten ideel Ordning af Forholdet imellem Privatejendom og Samfundsinteresser. Han er meget interesseret i, at Lovforslaget bliver saa vel modtaget af, hvad han kalder Højres Ordfører her i Tinget, som tillige er Godsejer, skriver han, og han mener, at det er noget, som han maatte ønske, at hans Folk havde noget tilsvarende til. Desværre viste det sig ved anden Behandling, at der var lidt Slinger i Valsen for denne Ordførers Vedkommende, idet han henstillede til Landstinget at ændre noget i Lovforslaget. Jeg haaber imidlertid, at det høje Landsting vil forstaa, hvad dette Lovforslag betyder: at det i egentligste Forstand netop er konserverende, bevarende, og at det er de virkelig